

Zonder waarom



— — — — —

Je eigen huiskamerkerkje

Viering Zonder waarom

Voorbereiding

Steek, als je wilt, een kaars aan.

Zet eventueel een bloem op tafel.

 Zoek vooraf het lied *Taizé: Nada te turbe* op, bijvoorbeeld op YouTube. Zet het klaar bij het begin en zorg dat eventuele reclame al voorbij is. Leg ook de liedtekst klaar.

Lees de teksten die met een boekje:  zijn aangegeven rustig voor. Ben je met meerdere mensen, dan kun je als je wilt om de beurt een gedeelte lezen.

Als je alleen bent, lees je de teksten voor jezelf.

Stilte

 Neem nu de tijd om stil te worden.

Laat de drukte van de dag langzaam los. Er hoeft niets.

Adem rustig in en uit en wees eenvoudig aanwezig.

Richt je aandacht op God.

Je hoeft daarbij niets bijzonders te ervaren. Word eenvoudig een moment stil en stel je open voor Gods aanwezigheid. Je hoeft niet precies te weten wie God voor jou is. Je vindt daarin je eigen weg wel.

Ontvang deze tijd als een geschenk.

Blijf enkele minuten in deze stilte.



Opening

Allen

In de naam van Christus. Amen.

Of:

In de naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.

(Maak als je wilt hierbij het kruisteken).

Laat de woorden rustig op je inwerken. Precies begrijpen hoeft niet, daar gaat het niet om.



Om stil te worden

Laten wij bidden.



Christus, Licht van de wereld,

wij komen tot U zoals wij zijn.

Met alles wat ons bezighoudt,

met vreugde en verdriet,

met rust en onrust.

Neem weg wat ons van U gescheiden houdt.

Zuiver ons hart,

open onze ogen,

maak ons ontvankelijk voor Uw aanwezigheid.

Allen: Amen.



Blijf nog een ogenblik stil.

Gebeden



Voor de wereld



Laten wij bidden voor de wereld waarin wij leven.

Voor vrede, gerechtigheid, liefde en wijsheid.

Allen

Heer Christus, hoor ons gebed. Amen.



Bij leed



Laten wij bidden voor allen die lijden,
en voor allen die lijden veroorzaken.

Dat wie gebukt gaan onder pijn
kracht en troost mogen ontvangen.

En dat wie anderen kwetsen,
de weg terug mogen vinden
naar het Licht, naar liefde en naar vrede.

Allen

Heer Christus, hoor ons gebed. Amen.



In het bijzonder

Is er iemand of iets waarvoor wij vandaag in het bijzonder willen bidden?

Voorbeelden:



Wij bidden voor <naam>.



Wij bidden om kracht / steun / vrede / beterschap voor <naam>.



Wij bidden voor <groep>.



Wij bidden voor allen die geraakt zijn door <situatie>.



Wij danken voor <situatie>.

Allen

Heer Christus, hoor ons gebed. Amen.

Voor onze groei

 Laten wij bidden
dat wij mogen groeien
in geloof,
hoop
en liefde.

Dat wij dragers mogen zijn
van Gods vrede in de wereld.

Allen

Heer Christus, hoor ons gebed. Amen.

Onze Vader

Allen

 Onze Vader, Die in de hemelen zijt,
Uw Naam worde geheiligd,
Uw Koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, zowel in de hemel als ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven onze schuldenaren.
En leid ons bij verzoeken en bij het omgaan met het kwaad.
Want van U is het Koninkrijk en de Kracht en de Heerlijkheid, in alle
eeuwigheid.
Amen.

Lezing

Wij zullen lezen: ...

Psalm 131

‘Ik heb mijn ziel tot rust gebracht en gestild,
als een kind op de arm van zijn moeder.’

Lucas 22:39–46

Hij vertrok en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg, en zijn leerlingen volgden Hem.

Toen Hij op die plaats gekomen was, zei Hij tot hen: ‘Bidt dat gij niet in bekoring ingaat.’

En Hij verwijderde zich een steenworp van hen, knielde neer en bad:
‘Vader, als Gij wilt, neem deze beker dan van Mij weg.

Maar niet mijn wil, maar de uwe geschiede!’

Toen verscheen Hem een engel uit de hemel die Hem sterke.

En in zware angst bad Hij nog vuriger, en zijn zweet werd als bloeddruppels die op de aarde vielen.

Toen Hij van zijn gebed opstond en naar zijn leerlingen terugkeerde, vond hij hen slapend van verdriet.

Hij zei tot hen: ‘Hoe kunt ge slapen? Staat op en bidt, dat ge niet op de bekoring ingaat.’

Johannes 9:1–3

In het voorbijgaan zag Hij een man die blind was van zijn geboorte af. Zijn leerlingen vroegen Hem: “Rabbi, wie heeft gezondigd, hijzelf of zijn ouders, dat hij blind geboren werd?” Jezus antwoordde: “Noch hij, noch zijn ouders hebben gezondigd, maar de werken Gods moeten in hem openbaar worden.”



Ter overweging

Lieve vrienden,

Soms willen we zo graag begrijpen waarom de dingen gebeuren.

Waarom overkomt mij dit?

Wat heb ik verkeerd gedaan?

Wat moet ik hiervan leren?

Waar is dit goed voor?

Het zijn heel menselijke vragen. Zeker wanneer ons iets overkomt wat we niet zelf gekozen hebben.

En toch komt er niet op iedere vraag een antwoord.

De leerlingen van Jezus proberen het ook. Wanneer zij een man ontmoeten die vanaf zijn geboorte blind is, willen ze onmiddellijk weten hoe dat komt:

Wie heeft gezondigd? Hijzelf of zijn ouders?

Er móét blijkbaar een verklaring zijn. Iemand moet iets verkeerd hebben gedaan. Er moet een oorzaak zijn die alles begrijpelijk maakt.

Maar Jezus gaat niet mee in die eenvoudige verklaring.

Ook wij kunnen geneigd zijn om van alles wat ons overkomt een sluitend verhaal te maken. Alsof we pas verder kunnen wanneer we weten waarom iets gebeurd is.

Soms zeggen mensen dan: *alles gebeurt met een reden.*

Maar weten we dat eigenlijk wel?

Sommige dingen in het leven zijn prachtig. Andere zijn pijnlijk, onrechtvaardig of eenvoudigweg verdrietig. En soms weten we werkelijk niet waarom iets gebeurt.

Misschien hoeft dat ook niet.

De schrijver van Psalm 131 zegt niet:

Nu heb ik het begrepen.

Hij zegt:

*Ik heb mijn ziel tot rust gebracht en gestild,
als een kind op de arm van zijn moeder.*

Dat is iets heel anders.

Niet begrijpen, maar tot rust komen.

Niet alle antwoorden vinden, maar zich toevertrouwen.

En misschien zien we die beweging nog sterker in Getsemane.

Jezus staat daar voor iets wat Hij helemaal niet wil. Hij maakt het lijden niet mooi. Hij zegt niet dat het eigenlijk goed is wat Hem gaat overkomen.

Integendeel.

Vader, als Gij wilt, neem deze beker dan van Mij weg.

Overgave betekent blijkbaar niet dat we alles wat gebeurt goed moeten vinden. Ook niet dat verdriet geen verdriet meer zou zijn, of dat we ons niet tegen onrecht zouden kunnen verzetten.

Jezus vraagt of de beker aan Hem voorbij kan gaan.

En dan volgt:

Maar niet mijn wil, maar de uwe geschiede.

Daar gebeurt iets.

Niet omdat de angst verdwenen is.

Niet omdat Jezus ineens blijkt te begrijpen waarom dit allemaal moet gebeuren.

Maar midden in die angst ontstaat ruimte voor overgave.

Misschien ligt daar ook voor ons iets kostbaars.

We kunnen doen wat we kunnen.

We kunnen proberen te veranderen wat veranderd kan worden.

We kunnen rouwen om wat verloren is.

We kunnen ons verzetten tegen wat verkeerd is.

Maar er komt soms een ogenblik waarop we het gevecht staken met het feit **dat iets gebeurd is.**

Niet: *het had zo moeten gebeuren.*

Maar: *het is gebeurd.*

Dit is nu mijn leven.

Hier sta ik.

En misschien kan dan langzaam de vraag veranderen.

Niet alleen meer:

Waarom?

maar:

Hoe kan ik mij, midden in dit alles, toevertrouwen aan het leven — en aan God?

Dat is geen passiviteit.

Misschien vraagt werkelijke overgave juist moed. Want we laten onze behoefte los om eerst zekerheid te krijgen voordat we verder durven leven.

De mysticus Dag Hammarskjöld schreef:

Voor alles wat is geweest: dank.

Voor alles wat nog komt: ja.

Wat een woorden.

Niet: voor alles wat geweest is, **begrip**.

Ook niet: voor alles wat geweest is, **goedkeuring**.

Maar: **dank**.

En voor alles wat nog komt:

ja.

Niet omdat we weten wat er komt.

Dat ja wordt uitgesproken tegenover het onbekende.

Misschien is dát vertrouwen: niet weten wat de weg zal brengen en toch verdergaan. Niet omdat wij zeker weten dat ons niets pijnlijks zal

overkomen, maar omdat we ons gedragen weten door iets dat groter is dan ons begrijpen.

En daar zit misschien ook iets heel bevrijdends in.

We hoeven niet eerst alle raadsels van het leven op te lossen voordat we ervan kunnen genieten. We hoeven niet te kunnen verklaren waarom er zoveel verdriet en onrecht in de wereld is voordat we blij kunnen zijn met wat mooi is.

En we hoeven God ook niet voortdurend te verklaren of te verdedigen.

We kunnen naar buiten lopen en blij zijn met de zon op ons gezicht. We kunnen lachen, liefhebben, muziek maken, bloemen op tafel zetten, genieten van een kop koffie. We kunnen dankbaar zijn dat we leven.

Niet omdat we vergeten wat er moeilijk is.

Niet omdat de wereld ineens in orde is.

Maar omdat ook het goede er is.

Het licht. De liefde. De schoonheid. God.

Misschien hoeft zelfs onze vreugde niet altijd een waarom te hebben.

Ze mag er eenvoudig zijn.

Zoals een kind op de arm van zijn moeder.

Het kind kent de weg niet.

Het weet niet waarheen het gedragen wordt.

Het hoeft de kaart niet te lezen.

Het rust.

Misschien is dat uiteindelijk wat *zonder waarom* kan betekenen.

Niet dat we ophouden met denken of vragen stellen.

Niet dat alles goed is wat gebeurt.

Maar dat ons diepste vertrouwen niet afhankelijk hoeft te zijn van een antwoord op iedere vraag.

Er kan een moment komen waarop het waarom even stil wordt.

En alleen dit overblijft:

voor wat geweest is:

dank.

Voor wat komt:

ja.

En daar, in die open ruimte,

kunnen we onze ziel misschien even laten rusten —

als een kind

op de arm van zijn moeder.

Amen.



Woorden van vertrouwen

Allen:

Wij vertrouwen dat ieder mens gedragen wordt door een liefde die groter is dan wijzelf,

en dat geen leven voor God verloren gaat.

Wij vertrouwen ons toe aan Christus

en gaan Zijn weg van waarheid, liefde, vrijheid en nieuw leven.

Wij openen ons voor Gods aanwezigheid in stilte en gebed,

in onze medemens en in de wereld om ons heen,

in alles wat waar, goed en levensgevend is.

Zo zoeken wij onze weg,

in vrijheid en verbondenheid,

vertrouwend op het Licht dat ons thuisbrengt.

Amen.

Lied

Zing (mee met Youtube):

🎵 *Taizé: Nada te turbe*



Gebed voor deze viering

Laten wij bidden.



God,

voor wat geweest is,
brengen wij U onze dank.

Voor het mooie dat wij ontvingen,
voor mensen die met ons meegingen,
voor vreugde die ons zomaar toeviel.

En ook wat moeilijk was,
wat wij niet begrijpen,
wat nog pijn doet,
leggen wij voor U neer.

Niet alles heeft een antwoord.
Niet alles hoeven wij te verklaren.

Wanneer wij blijven vragen waarom,
breng onze ziel dan tot rust.

Wanneer wij bang zijn voor wat komt,
geef ons de moed
om ons aan U toe te vertrouwen.

En wanneer wij geen woorden meer hebben,
laat ons dan eenvoudig rusten
in Uw aanwezigheid.

Voor alles wat geweest is: dank.

Voor alles wat nog komt: ja.

Draag ons,
zoals een moeder haar kind draagt,
en laat ons leven
in vertrouwen.

Allen: Amen.

Stilte

🧘 Blijf enkele minuten stil.



Slotgebed

Laten wij bidden.



Heer Christus,

wij vertrouwen ons aan U toe.

Verenig ons met U

en verenig U met ons.

Dat Uw liefde ons hart vervult,

en ons leven

steeds meer één wordt met het Uwe.

Dat Uw leven ons leven wordt.

Moge Uw vrede in ons wonen.

Dat wij haar bewaren in ons hart,

haar meedragen

in ons dagelijks leven,

en haar doorgeven

aan ieder die wij ontmoeten.

Moge Uw zegen op ons rusten,

vandaag

en alle dagen.

Dat wij Uw licht mogen meedragen

in het gewone leven,

en tot zegen zijn

voor allen die wij ontmoeten.

Allen:

In de naam van Christus gaan wij onze weg.

Amen.

Voor de komende week

Misschien gebeurt er deze week niets wat je uit evenwicht brengt. Misschien is het maar een kleine irritatie of tegenvaller. En misschien is er iets in je leven dat veel dieper raakt.

Let deze week op de momenten waarop je merkt dat je van binnen in gevecht raakt met iets wat gebeurd is, of met iets wat misschien niet meer te veranderen is.

Misschien komen er gedachten als:

Waarom moest dit gebeuren?

Waarom ging het niet anders?

Had ik maar...

Was het maar...

Waarom moet dit gaan gebeuren?

Soms zijn zulke vragen heel groot.

En soms is er eenvoudig geen antwoord.

Je hoeft de vraag dan niet weg te duwen.

Je hoeft ook niet te proberen er onmiddellijk vrede mee te hebben.

Misschien kun je alleen even stil worden.

Adem rustig.

En zeg in jezelf:

Dit is er.

Ik hoef het niet goed te vinden.

Ik hoef het niet te begrijpen.

Als er iets is wat je kunt doen, kun je dat doen.

En als er niets te doen is, misschien kun je dan de woorden uit de psalm bij je laten zijn:

*'Ik heb mijn ziel tot rust gebracht en gestild,
als een kind op de arm van zijn moeder.'*

Niet omdat alles goed is.

Niet omdat de angst of het verdriet verdwenen is.

Maar misschien kun je, midden in alles wat er is,
even rusten.

En wanneer het voor jou past, kun je de dag afsluiten met twee eenvoudige woorden:

Bij wat geweest is:

Dank.

En bij wat voor je ligt:

Ja.



Afsluiting



Blijf nog enkele minuten in stilte zitten.

Laat de woorden en de vrede van deze viering rustig in je doorwerken.
Er hoeft niets gezegd te worden.

...

Wanneer de stilte is afgelopen:



Keer dan nu rustig terug naar dit moment.

Voel de grond onder je voeten.

Hoor de geluiden om je heen.

Adem rustig in en uit.

Draag de stilte en de vrede met je mee, het gewone leven in.

En misschien worden de stilte en de vrede, telkens wanneer je hiernaar terugkeert, iets meer een grondtoon in je leven — niet als iets wat je vast hoeft te houden, maar als iets wat je steeds opnieuw kunt hervinden.



Koffie

En dan is er gelegenheid om koffie of thee te drinken, samen of alleen.



Gespreksvraag voor bij de koffie

Welke zin neem jij vandaag mee naar huis?

Ben je met anderen, laat iedereen die wil iets zeggen, en laat verschillen gewoon naast elkaar bestaan.

"Ik heb mijn ziel tot rust gebracht"

Psalm 131



*De vieringen en verdiepingsuurtjes worden gratis beschikbaar gesteld
door Stichting Vrije Spiritualiteit i.o.*

Een vrijwillige bijdrage is van harte welkom.

*Stichting Vrije Spiritualiteit
IBAN: NL56INGB0009064341 t.a.v. LHM Truyma*